

[Knud Thomsen.]

under de nye forhold ikke længere opfylder deres oprindelige funktion; de kan være en hæmsko i de nye forhold, men kan altså ikke ophæves uden betydelige skattemæssige følger. Forholdene med hensyn til et hovedselskabs administration og dets benyttelse af datterselskaberne er jo mangfoldige, og en bevægelsesfrihed på dette område er ønskelig.

Jeg kan derimod fuldt ud tilslutte mig det, der står i bemærkningerne om, at en adgang til skattefri fusion kan befrygtes at ville tilskynde til dispositioner, som set fra et skattemæssigt synspunkt er mindre heldige.

Jeg er altså ganske enig i, at ikke skattemæssige, men administrative betragtninger skal gøres gældende i forholdet mellem moderselskaber og datterselskaber. Men må jeg så ikke føje til, at ved vurderingen af disse forhold forekommer det mig, at man kan så at sige både gøre forholdene svære og lette. Der må være enighed om, at personer, der får deres aktier indløst kontant, ifølge nugældende lov skal betale kapitalvindingsskat af provenuet; det betragtes som salg; det er gældende lov, og det må man tage for, hvad det er. Men behøver man af denne grund nødvendigvis at lægge så forfærdelig store hindringer i vejen for aktieselskabers fusion af deres egne datterselskaber? Forholdet er jo dog det, at den begrundelse, der nu er til stede, nemlig at man gennem datterselskaber opnår så at sige 2 gange $2\frac{1}{2}$ pct.s kapitalfradrag, har været til stede, så vidt jeg ved, i 50-60 år, uden at nogen har fundet anledning til at kritisere det; oven i købet var det i en stor del af denne årrække et 5 pct.s kapitalfradrag. Jeg spørger, om man ikke er inde på den vej, at man for at ramme de yderste grænsetilfælde — de tilfælde, hvor altså en sindrig hjerne virkelig har spekuleret ud, at der kan være skattebesparelser forbundet med denne eller hin manipulation — gør livet alt for besværligt for, skal vi sige 95 eller 98 pct. retfærdige uden vel i og for sig at kunne hindre, at de, skal vi sige 2 pct. overordentlig spekulative gemytter trods alt vil finde udveje senere hen.

Man kan også stille spørgsmålet på den ganske enkle måde: hvad koster det at administrere de sidst opnåelige 2-3 pct.?

Hvad koster det for finansministerens administration? Hvad koster det af besvær for det erhvervsliv, der tænker ad andre baner i disse forhold?

Jeg må altså gentage, at praksis først blev ændret fra 1. januar 1962 som følge af loven om kapitalvindingsskat, og vil derfor spørge, om finansministeren har materiale, der over for det udvalg, som vel kommer til at arbejde med sagen, kan vise, at adgangen til skattefri sammenlægning i de foregående 50-60 år forud for 1962 har givet anledning til et sådant skattemæssigt misbrug ved fusioner af selskaber — jeg taler ikke om de personers fortjeneste, som rammes af kapitalvindingsskatten — at det kan begrunde de nuværende store betænkeligheder og bevirke, at det kapitalfradrag, der efter gældende lov opnås først i datterselskabet og så i moderselskabet, virkelig skulle give anledning til, at alle reserverne bliver fuldt beskattet, som om det var en likvidation, der havde fundet sted, når et datterselskab ønskes inddraget i hovedselskabet. I de foregående 60 år var man tilfreds med at konstatere, at når et hovedselskab valgte at ophæve sit fuldt ejede datterselskab, var det tilstrækkeligt at konstatere, at hovedselskabet overtog aktiver og passiver, som de nu én gang var bogført i datterselskabet, og man tog ikke hensyn til den begrundelse, der, så vidt jeg kan se, er den væsentlige, nemlig de to gange $2\frac{1}{2}$ pct.s fradrag, som dengang i en stor periode var et 5 pct.s fradrag.

Imidlertid er det, som flere af ordførerne har været inde på, en forbedring, der her sker, og vort parti tiltræder med glæde det foreliggende lovforslag. Vi tilskynder til nogen udvalgsbehandling af lovforslaget; for at vi kan følge dette vanskelige stof, og vi interesserer os altså stærkt for den adviserede analyse; jeg håber, ministeren vil bekræfte her, at den vil finde sted.

Ømann: Baggrunden for, at selskaber kan fungere som økonomiske enheder og selvstændige juridiske personer, er jo en slags overenskomst mellem samfundet og det pågældende selskab, formidlet af aktieselskabsloven. Selskabet erklærer at ville overholde aktieselskabslovens særlige bestemmelser med hensyn til registrering og en vis offentlig indsigt, og der er flere andre